

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

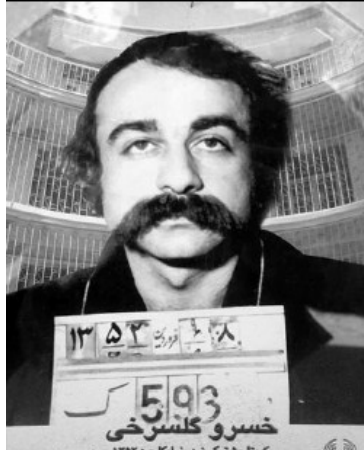
afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

اکبر نوری
۲۸ جون ۲۰۱۴

تلاش مذبحخانه صدای امریکا جهت تخطئه خسرو گل سرخی!

اخيراً صدای امریکا به مناسبت چهلمین سالگرد خسرو گل سرخی شاعر، نویسنده و مبارز انقلابی خلق مبادرت به پخش برنامه ویژه ای نمود. این برنامه ظاهراً برای تجلیل از گل سرخی سازمان داده شده بود. اما در عمل و بنا به ماهیت تهیه کنندگان، این برنامه کوشید تا گل سرخی را که در قلب مردم ما جا دارد هدف لجن پراکنی های دشمنان مردم قرار دهد. در این برنامه که کمی بیشتر از ۲ ساعت به طول انجامید، ضمن گفت و گو با افرادی که ظاهراً دارای "دیدگاه های متفاوتی" بودند، در جریان پرسش از آن ها عملاً این خط دنبال شد که اولاً خسرو گل سرخی شایستگی مقامی را که در بین مردم کسب کرده نداشت و شخصیتی نبود که این همه در موردش صحبت کنند و اساساً او یک شاعر منفعل بود و مهمتر این که گل سرخی و دانشیان اصلاً سیاسی و انقلابی نبودند. ثانیاً شاهی که خسرو گل سرخی را به چوبه اعدام سپرده نه تنها مستبد نبود بلکه بی شرمانه ادعا شد که بعد از اعدام خسرو روزبه در سال ۱۳۳۷ تا اعدام خسرو گل سرخی در ایران کسی به جرم سیاسی اعدام نشده است.

این ادعاهای سخیف به رغم وجود لیست بالا بلندی از زندانیان سیاسی مطرح شد که در زمان سلطنت شاه جباری که وابستگی اش به امپریالیسم زیانزد خاص و عام بود در مقابل جوخه های اعدام قرار گرفتند.

در این برنامه همچنین مشتئی دروغ و تحریفات دیگر که بیان شان فقط از مزد بگیران سرمایه داری ساخته است، پخش شد.

بی شک پرداختن به همه دروغ ها و تحریفات ارائه شده در این برنامه و نشان دادن نادرستی آن ها وظیفه ای انقلابی است ولی من در این جا تنها به چند مورد آن می پردازم و برخورد با بقیه را به فرصت دیگری موکول می کنم.

برای نمونه این ادعا که از زمان اعدام خسرو روزبه تا تیرباران خسرو گل سرخی ، کسی به جرم سیاسی اعدام نشده است دروغ مضمّن کننده ای است که قصد دارد با خاک پاشیدن به چهره حقیقت، نسل جوان را نسبت به سلطنت به مثابه یک الترناتیو امپریالیستی خام سازد و گرنه چه کسی نمی داند که در ۲۶ اسفند [حوت] سال ۴۹ رژیم دیکتاتور شاه ۱۳ رزمنده انقلابی سیاهکل یعنی ۱۳ آذرخش فراموش نشدنی را بیرحمانه در میدان چیتگر تهران تیرباران نمود و یا در ۱۷ مهر [میزان] سال ۵۰ پنج رزمنده آرمان خلق را به خون نشانند و هنوز مردم ما در غم از دست دادن چنین انقلابیونی بودند که در اسفند سال ۵۰ به دنبال محاکماتی فرمایشی ، ۱۹ کمونیست انقلابی که رفقای بنیانگذار سازمان چریکهای فدائی خلق رفقاء مسعود احمدزاده و عباس مفتاحی در میان آن ها بودند، اعدام گشتند. این لیست جنایت بسیار طولانی است اما همین چند نمونه تو دهنی محکمی است به دهان دروغ پرداز بلندگوی تبلیغاتی امپریالیسم امریکا که ماهیت ضد مردمی اش نیازی به توضیح ندارد.

همان طوری که قبلاً گفتم در این برنامه تلاش مذبحخانه ای شد تا خسرو گل سرخی و هم رزمش کرامت دانشیان را غیر سیاسی و غیر انقلابی و کسانی که شایستگی جایگاهی که در دل مردم کسب کرده اند را ندارند، جلوه دهند. چنین دروغگویی نمی فهمند که علت جایگاه والای چنین انقلابیونی در میان مردم قبل از هر چیز مقاومت آن ها در مقابل استبداد حاکم و عدم ندامت شان در دادگاه نمایشی بود که ساواک شاه سازمان داده بود. آن ها با درک ضرورت زمان از آرمان های خود دفاع کرده و در دفاع از باورها و اعتقادات شان استواری نشان دادند و خلق با دیدن این پایداری ها بود که نام وی و کرامت را برای همیشه در سینه خود حک نمود.

در واقع در آن شرایط مبارزاتی ، گل سرخی با گفتن این که من یک فدائی خلق هستم حمایت و پشتیبانی خود را از مبارزات مسلحانه ای که علیه رژیم جریان داشت، اعلام کرد و یا گفتن این که من یک مارکسیست - لنینیست هستم کل نظام جابرانه حاکم را به طور ریشه نی محکوم نمود و با بیان این که من از خلقم دفاع می کنم و نه از خودم ، مهر خلقتش را برای همیشه به سوی خود جلب نمود و در تاریخ ایران جاودانه شد. کسی که حرف و عملش صداقت بود. ایمان بود و تا آخرین لحظه زندگی بر آن پای فشرد و جانش را برای تحقق آن تقدیم خلق مبارز ایران کرد و خورش مصداق این شعر شد: "خون ما پیرهن کارگران ، خون ما پیرهن دهقانان". شاعر انقلابی که مردمش را دوست داشت و قلبش با رنج ها و درد های آن ها می تپید و برای دختر رحمان همان قدر دل می سوزاند که برای فرزند خودش و با همین احساس هم بود که سرود:

"باید که رنج را بشناسیم

وقتی که دختر رحمان

با یک تب دو ساعته می میرد

باید که دوست بداریم یاران

باید که قلب ما

سرود و پرچم ما باشد."

فروردین ۹۳

به نقل از : پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۸۰ ، خرداد ماه [جوزا] ۱۳۹۳